

(Kort bemærkning).

Jacob Haugaard (UP):

Nu skal vi lige spise brød til; det varer da en 5 år, før der overhovedet sker noget i den her sag.

Men jeg hørte hr. Jacob Buksti spørge, hvorfor vi har lavet dette beslutningsforslag, og jeg ved jo, at vi skal være ærlige hernede i salen, og at det kan koste dyrt ikke at være ærlig. Det er selvfølgelig på grund af nydelsen ved at bringe regeringen i mindretal, og det burde en trænet politiker som hr. Jacob Buksti da vide alt om. I politik er destruktionens skønhed en drivende kraft.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Steen Gade angreb mig kraftigt for at ville lægge hindringer i vejen for det beslutningsforslag, som SF tidligere har fremsat, og som der også viste sig et flertal for i Folketinget. Det vil vi ingenlunde, og Enhedslisten har gentagne gange klart sagt, at vi naturligvis står bag det forslag, og det bliver jo så også gennemført.

Problemet er bare, at Europa-Kommissionen ikke vil have bæredygtige bananer og har opfundet en teori om, at man ikke kan finde ud af, hvordan man skal kontrollere, om en banan er bæredygtig. Det magter Europa-Kommissionen ikke, og det overrasker mig for så vidt ikke, men her i landet kan man godt finde ud af, om et produkt f.eks. er økologisk, og derfor må vi altså gå videre. Vi kan ikke komme nogen vegne med den Europa-Kommission.

Samtidig er der det problem med SF's forslag, at hvis det skal indbygges i licenssystemet, bliver det stadig væk disse fem store banankoncerner, som kommer til at sidde på disse licenser – også til de økologiske bananer – og så er vi lige vidt, for så ved vi godt, hvad der kommer ud af det, nemlig ingenting.

Derfor må vi videre og have et system, hvor der er fri adgang til det danske marked for bæredygtige bananer. De skal ikke igennem nogen licenser, kvoter eller noget som helst. Det skal simpelt hen være sådan, at hvis en forening af bananproducenter i Nicaragua ønsker at eksportere bæredygtige bananer, skal den naturligvis have fri adgang til det danske marked.

Det er i al sin enkelhed det, der ligger i at ophæve licens- og kvotesystemet. Problemet er – og det er så til hr. Buksti – at hr. Buksti har været med til at lave et licenssystem, som sikrer, at de store selskaber f.eks. det britiske Geest og

de store amerikanske Dole og Chiquita har de licenser, som sikrer, at de kontrollerer bananproduktionen også i Latinamerika, og har et monopol, som trykker befolkningen ned på et utåleligt levestandardniveau i Latinamerika.

Det er det monopolsystem, som hr. Jacob Buksti støtter opretholdelsen af.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er en interessant alliance mellem SF og regeringen eller i hvert fald SF og Socialdemokratiet i denne sag, for hr. Steen Gade giver jo Folketinget det indtryk, at den situation, vi har nu, er det eneste alternativ.

Vi er nødt til at minde om, at det med banankvoter er noget ganske nyt. Før der var banankvoter, var der fri adgang til, at der kunne importeres bananer. Før der blev banankvoter, var det muligt for de danske forbrugere at få de bananer, de gerne ville have. På det tidspunkt rejste SF ikke en sag i Folketinget om, at der bliver sprøjtet med gift, at der er multinationale selskaber og monopoldannelser på bananmarkedet osv. Før kvoterne interesserede SF sig ikke for denne sag, og derfor er argumentationen om, at hvis man ophæver kvoterne, bliver alting kaos, det rene vrøvl.

Det flertal, der står sammen om dette forslag, og som udgør et flertal i Folketinget, er dannet, fordi det nuværende system har spillet fallit. Selv om det kan være svært måske for SF at forstå det, har Enhedslistens ordfører, hr. Keld Albrechtsen, fuldstændig ret i sin beskrivelse af det system, vi ønsker, nemlig et system, hvor den danske forbruger kan gå ned i Føtex, Brugsen, Irma, den lille grønthandler eller et hvilket som helst andet sted og frit vælge mellem økologiske bananer fra Nicaragua, plettede bananer fra Afrika, eller hvad der nu måtte falde i forbrugernes smag. Den mulighed findes ikke i dag, og det er det, der bringer flertallet sammen.

Hr. Buksti fortæller, at regeringen i stedet ønsker, at der skal være nogle særlige kvoter for bæredygtige bananer osv., men det, at man fører en kvotepolitik har jo med al ønskelig tydelighed vist, at de eneste, der får noget af det, er mellemhandlerne, som misbruger kvoterne til at sætte priserne urimeligt op, og derfor er det selvfølgelig ikke nogen løsning på det kaos, vi har.

Løsningen er forbrugernes frie valgmulighed.